

Sygn. akt IX Ka 939/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Szeliga (spr.)

Sędziowie: SO Bogna Kuczyńska

SO Leszek Grzesiak

Protokolant: sekr. sądowy Anna Misztal

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Andrzeja Hojnowskiego

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2013 roku

sprawy **M. K. (1)**

oskarżonego o przestępstwo z art. 178a §2 kk, art. 244 kk w zw. z art. 11§2 kk i w zw. z art. 64§1kk

na skutek apelacji wniesionych przez obrońcę oskarżonego i prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Jędrzejowie

z dnia 15 kwietnia 2013 roku sygn. akt II K 1019/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w całości w ten sposób, że:

1. w ramach zarzucanego oskarżonemu czynu uznaje go za winnego tego, że w dniu 22 września 2013 roku w P. gm. J. woj. (...) nie zastosował się do orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Jędrzejowie wyrokiem z dnia 10 czerwca 2010 roku w sprawie II K 470/09 zakazu prowadzenia rowerów na okres 8 (ośmiu) lat tj. przestępstwa z art. 244 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

2. w ramach zarzucanego oskarżonemu czynu uznaje go za winnego tego, że w dniu 22 września 2013 roku w P. gm. J. woj. (...) będąc w stanie nietrzeźwości - 0,95 mg/l w wydychanym powietrzu, prowadził po drodze publicznej rower tj. wykroczenia z art. 87 § 1a kw (w brzmieniu Ustawy z dnia 27 września 2013 roku o zmianie Ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych ustaw Dz. U. 2013 poz. 1247) i za to na podstawie art. 87 § 1 kw w zw. z art. 19 kw wymierza mu karę 14 (czternastu) dni aresztu; na podstawie art. 87 § 4 kw w zw. z art. 29 § 1 i 2 kw orzeka zakaz prowadzenia rowerów na okres 2 (dwóch) lat;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata A. P. kwotę 1530,12 (jeden tysiąc pięćset trzydzieści 12/100) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu świadczoną przed sądem I i II instancji;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie.

IX Ka 939/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Jędrzejowie z dnia 15 kwietnia 2013r. w sprawie o sygn. akt II K 1019/12 oskarżony M. K. (1) został uznany za winnego tego, że:

w dniu 22 września 2012 roku w P. gm. J. woj. (...) nie stosując się do orzeczonego w dniu 10 czerwca 2010 roku przez Sąd Rejonowy w Jędrzejowie II K 470/09 zakazu prowadzenia rowerów na okres 8 lat prowadził po drodze publicznej rower znajdując się w stanie nietrzeźwości - 0,95 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Jędrzejowie z dnia 13 lipca 2007 roku sygn. akt II K 107/07 za czyn z art. 178 a par. 2 k.k. na karę jednego roku pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 11 czerwca 2011 roku do 12 maja 2012 roku

tj. przestępstwa z art. 178 a par. 2 k.k. i art. 244 k.k. w zw. z art. 11 par. 2 k.k. przy zastosowaniu art. 64 par. 1 k.k. i za to na podstawie art. 244 k.k. w zw. z art. 11 par. 3 k.k. wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 42 par. 2 k.k. w zw. z art. 43 par. 1 k.k. orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia rowerów na okres 8 lat; na podstawie art. 49 par. 2 k.k. orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 500 złotych; na podstawie art. 50 k.k. orzekł podanie wyroku do publicznej wiadomości poprzez jego umieszczenie na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w J. przez okres jednego tygodnia; zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokat A. P. kwotę 1.013,52 zł tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu; zwolnił oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa.

Apelacje od tego wyroku wywiedli prokurator i obrońca oskarżonego.

Prokurator zaskarżył wyrok w części dotyczącej kary na niekorzyść oskarżonego i zarzucił:

- rażąco niewspółmierność kary wymierzonej oskarżonemu M. K. (1) za popełnione przestępstwo z art. 178 a par. 2 k.k. i art. 244 k.k. w zw. z art. 11 par. 2 k.k. w zw. z art. 64 par. 1 k.k. w części dotyczącej orzeczonej kary pozbawienia wolności w wymiarze 6 miesięcy w stosunku do znacznego stopnia społecznej szkodliwości czynu wskutek niedostatecznego uwzględnienia okoliczności obciążających oskarżonego, takich jak 7-krotnej karalności oskarżonego za przestępstwa z art. 178 a par. 2 k.k., stwierdzenia znacznego zagrożenia dla bezpieczeństwa w ruchu drogowym, znacznego stopnia stężenia alkoholu w jego organizmie [1,9 promila] popełnienia zarzucanego mu czynu w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 par. 1 k.k., nagminności tego rodzaju przestępstw w skali kraju, co sprawia, że orzeczona w takim wymiarze przez Sąd I instancji kara pozbawienia wolności nie będzie stanowić dla oskarżonego dostatecznej dolegliwości i nie spełni swej pozytywnej roli w zakresie prewencji ogólnej, jak i szczególnej oraz pozbawiona jest waloru społecznego oddziaływania.

Podnosząc powyższy zarzut prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej orzeczonej kary pozbawienia wolności i wymierzenie oskarżonemu M. K. (1) kary 1 roku pozbawienia wolności przy utrzymaniu w mocy pozostałych elementów składowych wyroku.

Obrońca oskarżonego zaskarżył wyrok na jego korzyść w części dotyczącej kary i zarzucił:

- rażąco niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego kary 6 miesięcy pozbawienia wolności, która została wymierzona wbrew dyrektywom sądowego wymiaru kary bez wszechstronnego rozważenia warunków i właściwości osobistych oskarżonego, co przy stanie rodzinnym i podjętym leczeniu odwykowym przez oskarżonego winno skutkować rozważeniem możliwości orzeczenia łagodniejszej kary niż wymierzona zaskarżonym wyrokiem.

Podnosząc powyższy zarzut obrońca oskarżonego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie oskarżonemu łagodniejszej kary, stosownie do przywołanych wyżej dyrektyw sądowego wymiaru kary, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Złożone apelacje doprowadziły do zmiany zaskarżonego wyroku.

Z treści apelacji wynika, że skarżący nie kwestionują ustaleń Sądu Rejonowego. Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu a pozostały materiał dowodowy zgromadzony przez Sąd w przedmiotowej sprawie jednoznacznie potwierdza, że w dniu 21 września 2012 roku prowadził rower znajdując się w stanie nietrzeźwości nie stosując się przy tym do orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Jędrzejowie z dnia 10 czerwca 2010 roku w sprawie II K 470/09 zakazu prowadzenia rowerów. W związku z powyższym nie ma potrzeby w tym zakresie bliższego odniesienia się do treści wyroku poza stwierdzeniem, że ustalenia odnośnie stanu faktycznego dokonane przez Sąd I instancji są prawidłowe i nie budzą żadnych wątpliwości.

Obaj skarżący podnoszą zarzut rażącej niewspółmierności kary – prokurator jej łagodności a obrońca jej surowości.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że art. 12 pkt 3 ustawy z dnia 27 września 2013 roku – o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego i niektórych innych przestępstw uchylił przepis art. 178 a par. 2 k.k. [Dz. U. 2013 poz. 1247]. Zmiany dotyczące kontrawencjonalizacji m. in. przestępstwa prowadzenia w stanie nietrzeźwości pojazdu innego niż mechaniczny, które dotyczą przedmiotowej sprawy, weszły w życie w dniu 9 listopada 2013 roku. Zgodnie z art. 2 pkt 3 lit. a wskazanej wyżej ustawy prowadzenie pojazdu innego niż mechaniczny w stanie nietrzeźwości stanowi obecnie wykroczenie z art. 87 par. 1 a k.w. i zagrożone jest karą aresztu lub grzywny nie niższej niż 50 złotych. Mając na uwadze przewidzianą w w/w ustawie kontrawencjonalizację należało zmienić zaskarżony wyrok i w ramach zarzucanego aktem oskarżenia M. K. (1) czynu uznać go za winnego przestępstwa z art. 244 k.k. oraz wykroczenia z art. 87 par. 1 a k.w. w brzmieniu ustawy z dnia 27 września 2013 roku z mianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw.

Sąd Okręgowy zmieniając zaskarżony wyrok w sposób wyżej opisany wymierzył M. K. (1) za przestępstwo z art. 244 k.k. karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę warunkowo zawieszono na okres próby lat 3. W ocenie Sądu kara ta jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, który jest znaczny, jak i do znacznego stopnia zawinienia. Czyn przypisany oskarżonemu jest przestępstwem umyślnym, oskarżony ponownie złamał orzeczony wyrokiem Sądu zakaz prowadzenia roweru. Sąd Okręgowy uznał pomimo tych negatywnych okoliczności, że w chwili obecnej można uznać, że wobec M. K. istnieje pozytywna prognoza pozwalająca na warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. Oskarżony podjął leczenie odwykowe, obecnie odbywa karę pozbawienia wolności orzeczoną w innej sprawie, – co winno wpłynąć na niego w sposób wychowawczy i sprawić, że więcej nie popełni podobnego przestępstwa. Tym samym apelacja obrońcy oskarżonego podnosząca zarzut rażącej surowości kary okazała się w części zasadna.

Odnośnie przypisanego M. K. wykroczenia z art. 87 par. 1 a k.w. Sąd Okręgowy orzekł wobec niego karę 14 dni aresztu a na podstawie art. 87 par. 4 k.w. w zw. z art. 29 par. 1 i 2 k.w. zakaz prowadzenia rowerów na okres 2 lat. Orzekając karę aresztu we wskazanym wymiarze bez warunkowego zawieszenia jej wykonania Sąd miał na uwadze, że M. K. był wcześniej wielokrotnie karany za czyny prowadzenia w stanie nietrzeźwości rowerów. Okoliczność ta wskazuje przede wszystkim z uwagi na prewencję generalną na potrzebę orzeczenia kary realnie dolegliwej. Kara 14 dni aresztu zdaniem Sądu spełnia tę potrzebę, jak również pozytywnie wychowawczo wpłynie na postawę M. K. w przyszłości.

Biorąc pod uwagę powyżej wskazane okoliczności Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 par. 1 i 2 k.p.k. zmienił zaskarżony wyrok orzekając jak w części dyspozytywnej wydanego przez siebie rozstrzygnięcia.

Zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. P. kwotę 1.530,12 złotych tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu oskarżonego świadczoną przed Sądem I i II instancji.

O kosztach procesu za postępowanie odwoławcze orzeczono zgodnie z treścią art. 634 k.p.k. i art. 624 par. 1 k.p.k.

SSO B. Kuczyńska SSO A. Szeliga SSO L. Grzesiak